

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 58

V Gorici, v sredo 27. julija 1927.

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Riiva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Načrti.

Danes teden smo pod naslovom: »Ne verujemo« priobčili vsebino spomenice, ki so jo predložili fašistovski tajniki Jul. Krajine načelniku vlade. Kljub zanesljivosti vira, iz katerega smo to vsebino posneli, nismo mogli verjeti, da so dotični predlogi resnični in mogoči. Tudi danes smo še tega mnjenja.

Zdaj se pa oglašajo drugi zvon. Spregovoril je »Popolo d'Italia«, vodilni dnevnik italijanskega fašizma, ki mu daje smer Arnaldo Mussolini, brat prvega ministra. List najprej poroča, da so fašistovski tajniki peterih obmejnih pokrajin sklenili enoten nastop v političnih in gospodarskih vprašanjih Jul. Krajine, posebej glede narodne manjšine. Vse svoje sklepe so strnili v kratki spomenici, ki so jo predložili min. pred. Mussoliniju. List pravi: »Ne moremo povedati vsebine, vemo pa, da so zahteve zelo dalekosežne kakor do sedaj še nikoli.« — »Z eno samo besedo: zahteve težijo za čim bolj brzo in popolno italijanizacijo te dežele.«

O spremembah v šoli pravi »Popolo d'Italia« sledeče: »V dveh letih bodo vse ljudske šole v Jul. Krajini samo italijanske, tako da je slovenščini usojeno, da bo ostala v krajih, ki so oddaljeni od mestnih središč, navadno narečje, če se ne bo končno v teku časa pod stalnim vplivom, ki ga italijansko mesto izvršuje na slovensko kmečko prebivalstvo, spremenila v italijanski dialekt. Tudi so zatrite vse slov. srednje šole in polagoma vstajajo italijanske; in tudi vprašanje slov. učiteljev je pred naglo rešitvijo po velikem pomujanju šolskega skrbnika, kateremu je minister Fe-

dele v ta namen dal obširna navodila.

Uspehe tega dela je zamogel ugotoviti min. sam pri svojem zadnjem brzem obisku, ko je spremljal N. V. vojvodinjo d' Aosta, ki je prišla v Gorico, da bo odlikovana z zlato svetinjo za zasluge pri javnem posuku, za delo, ki ga je izvršila v tej deželi društvo »Italia redenta«.

Vsi Slovenci, ki jih je minister izpraševal, otroci in odrasli, so odgovarjali v dovršeni italijanščini. Slovenski učenci niso samo govorili, deklamirali in peli po italijansko, ampak tudi njihovo iskreno navdušenje je nosilo dobro italijansko znamko. Minister je slednjič izjavil, da je odločen vztrajati pri dosedanjih smernicah, ki so privedle do teh uspehov.«

Za šoli odrasle.

List nato takole naznači načrte fašistovskih tajnikov glede slovenske mladine, ki je šoli že odrasla:

»Organizaciji »Avanguardia« in »Balilla« spopolnujeta delo šole. Tako bo tudi društvo »Il Dopolavoro« za odrasle moglo držati iste v stalnem ozračju italijanstva.«

* * *

Kakor vse važne pojave javnega življenja, tako presojava tudi te načrte z vidika večnoveljavnih krščanskih načel.

Po teh načelih ima vsak narod pravico do obstanka in dokler je njegovo življenje oprto na zdravi pravec krščanstva, mu je obstanek tudi zagotovljen. Saj je še veliki papež miru Benedikt XV. zapisal v svoji poslanici vladarjem dne 28. junija 1915: »Vladarji sveta, pomnite, da narodi ne umirajo!«

Kaj se godi po svetu?

Dunajske dogodke komentirajo zdaj na vse načine. Brez dvoma, da imajo 100 mrtvecev in okoli 700 ranjencev na vesti tisti hujskači, ki so mase gnali pred cevi pušk in pod sablje policijske konjenice. Stari Dunaj, nekoč trdni grad konservativne državne in kneževske politike, je danes krvavo pozorišče borzijanskih škandalov in pouličnih bojev. Novi družabni nauki so množice zastupili. To je nravna plat dunajske vstaje v juliju 1927. leta. O tem bi se dali še dolgi članki napisati ter raziskovati krivda na obeh straneh, pri levih socialističnih in pri desnih meščanskih strankah.

Politično ozadje dunajske revolucije.

Ima pa dunajska revolucija še eno plat. In ta je visokopolitična. Svetovno časopisje, posebno uradno, se ni tolikanj brigalo za moralne vzroke ljudske pobune. Socialdemokratski dunajski punt je motril bolj s stališča mednarodne politike. Že v soboto zjutraj v krvavem petku se je ob avstrijskih mejah opazilo živahno vrenje. Obmejne države so meje strogo nadzorovale in bilo je celo čuti o zbiranju vojaštva ob mejah. Na Dunaju so se že kar bali, da ne bi češkoslovaška armada zasedla Dunaja.

Do teh vesti je upravičeno privedlo pisanje francoskega in angle-

škega, kakor tudi ostalega evropskega tiska, ki je naglašal, da se bo za časa dunajske revolucije pokazala potreba za ali proti združitvi Avstrije z Nemčijo. Socialni demokrati, ki so odločni pristaši »Anschlusa« (spojitve z Nemčijo), da so hoteli pokazati pred celim svetom nesposobnost Sciplove vlade, da vzdrži red v državi. Dokazati so baje hoteli potrebo po močni vladi in nujo po združitvi avstrijske z nemško republiko. Danes že govori skoraj vse vodilno časopisje v zvezi z dunajskimi dogodki tudi o »Anschlusu«.

Največ govori o tej nevarnosti seveda francosko časopisje, ki se boji sleherne okrepitve svoje sosedne onkraj Rena. Tudi našim bralcem poznani evropski časnikar Jules Sauerwein, ki se je vrnil iz Kitajske, je povzel v pariškem dnevniku »Matin« besedo glede »Anschlusa«. On pravi, da mirovni dogovori v Locarnu še niso zadostno jamstvo za mir Evrope. Dvoje točk je, ki stalno vznemirjata: spojitve Avstrije z Nemčijo in pa spori na Balkanu. Sauerwein, ki velja v Franciji za vodilnega zunanje političnega člankarja, se odločno obrača proti zvezi obeh nemških držav. Gre celo tako daleč, da pravi, ker ni stališče Nemčije do vprašanja »Anschlusa« jasno znano, zato Francija ne sme odpoklicati svojih čet iz Porenja. Francija

ima po njegovem mnenju ravno v tem, da drži Porenje zasedeno, močno karto v rokah proti Nemčiji. Če se Nemčija odpove javno zvezi z avstrijskimi brati, odkorajajo francoski polki s Porenja.

Prav razumljivo je, da je to pisanje francoskega novinarja, baje še Nemca po starem očetu, vzbudilo vihar v Avstriji in Nemčiji.

Zategadelj je treba reči, da so socialni demokratje, ki so demonstracije proti kanclerju Seiplu vprizorili, storili slabo uslugo domovini in pa, lahko rečemo, naravni želji ogromne večine Nemcev po združitvi v eno državno zajednico.

Izdajstvo nemških nacionalistov.

Zapisali smo, da je to želja ogromne večine Nemcev. To je dokazalo v zadnjem tednu pisanje nacionalističnega berlinskega dnevnika »Kreuz-Zeitung«. Pričakovali bi, da bodo ravno nacionalisti tisti, ki se bodo najbolj poganjali za združitve vseh bratov po krvi in jeziku. Toda spet enkrat so se nacionalisti pokazali v svoji grdi luči. Kako radi se ti ljudje postavljajo v domoljubno pozo, ko se jim ni treba bati! V listu »Kreuz-Zeitung« so združitve vsled »zunanje političnih vzrokov« odklonili. V resnici se pa boje, da ne bi mogli avstrijskih Nemcev stlačiti pod nacionalistični klobuk in pa da bi se Centrum s Sciplovimi krščanskimi socialci preveč okrepil.

Večinoma vsi nem. listi, posebno demokratski »Berliner Tageblatt« so ostro prijeli tisti članek. Pravijo, da naj bo to vprašanje že kakorkoli odvisno od zunanje političnih okoliščin, je vendar sramota za Nemca, če kar gladko odklanja združitve vseh Nemcev; velika večina nemškega ljudstva stoji strnjeno za zahtevo, naj se Avstrija združi z nemško republiko.

Dejali smo že, da se to vprašanje pač ne bo rešilo kar jutri po naravnih željah Nemcev; marveč imajo tu poglavito besedo velesile, ki ne marajo premočne Nemčije. Vendar pa bo naravni razvoj šel svojo pot. In bi ne bilo za mednarodno politiko bolje, da s tem računa in ta razvoj obrne v svoj prid, kakor pa da mu daje sicer krvava, a za splošnost le majhna dunajska vstaja, povod za oviro tega razvoja?

* * *

Razpravljanje o avstrijskem »Anschlusu« nam daje priliko za razgovor o prizadevanju za neki drug »Anschluss« v Evropi, ki ga pa bolj malo poznamo. Z besedo »Anschluss« lahko označimo francosko željo, da bi svojo sosedo na severu Belgijo vpregla v svoj voz.

»Pénétration pacifique«.

Kakor to delajo Nemci, tako očitno ne more Francija delati za zbliznanje, oziroma za združenje Belgije s Francijo. Zato pa ubira francoska politika drugo pot, pot »tihega vrivanja«, »pénétration pacifique«. Razni Poincareji, Painleveji in drugi vodilni možje prav radi pridejo čez mejo odkrivati razne spomenike neznanim vojakom. Pri teh slovesnostih seveda tudi ne zabijo pokazati s prstom proti vzrodu, na Nemčijo, odkoder da preti Belgiji nevarnost. Stalna francoska namera je sčuvati v Belgiju duha maščevalnosti proti Nemcu. Kako prav pride zatorej Francozom dejstvo, da prebivajo v južni Belgiji

Valonci, ki so francoskega porekla. Vse belgijsko razumnštvo danes dobro ve, da je v literarnem oziru postala Belgija francoska pokrajina. Najnovejši poskus je zdaj ta, privezati Belgijo tudi vojaško in gospodarsko na Francijo.

Med obema državama obstoji tajna vojaška pogodba, ki je javnosti le po par točkah znana. Po tej pogodbi je belgijska armada vezana priskočiti Franciji na pomoč, če bi ta bila napadena. Na tak način si skuša Francija kriti svoj bok na severu, da se ne bi ponovilo to, kar za časa svetovne vojne, ko so nemški generali udarili preko Belgije v Francijo.

Iz političnih ozirov, ne toliko iz gospodarskih, želi ustvariti francoska politika carinsko zvezo med obema sosedama. V gospodarskem oziru bi ta zveza bila za Belgije priporočljiva, ker bi lahko svoj izvoz v Francijo povečali. Danes namreč Francija dvakrat več uvažuje v Belgijo, kot pa ta na Francosko. Toda kot že rečeno, to so le pota za tiho francosko penetracijo, ki ima namen ustvariti iz Belgije francosko protiutež proti mogočemu »Anschlusu« v Avstrijo na Nemčijo.

Belgijski narod pa za sedaj še ne kaže prav dosti zanimanja za francoske težnje. Belgijski list »XX. Siecle« (dvajseti vek) izraža javno svoj strah pred Francijo, ki kani Belgijo okrniti v njeni samostojnosti. Tudi Vandervelde, belgijski zunanji minister, se ironično smeje obiskom svojih pariških tovarišev. Bržčas bo pa moral še hude borbe izbojevati, predno bo Francija odjenjala od svoje namere po francosko belgijskem zbliznanju, ki bi bilo seveda le prvi v prid.

Okno v svet.

Političen jubilej.

Francoski ministrski predsednik Poincare je v petek slavil enoletnico obstoja svoje vlade. To je že dolgo, če pomislimo, kako so ministrstva pred Poincarejem frčala eno za drugim. Vsi časopisi so ob jubileju proslavljali Poincareja kot enega najsposobnejših državnikov. Poincare je že kot 26 leten mladenič postal član generalnega sveta. Potem je šla njegova pot vedno kvišku do predsednika Francije.

V lastnih vrstah.

Na Dunaju so komaj ene nemire udušili, pa se že obetajo drugi. Organizacija »Heimatswehr« je namreč poslala vladi brzojavko, kjer zahteva, naj vlada nikar ne sklepa zvez s socialnimi demokrati, ki so krivi zadnjih dogodkov. Če bi se pa to zgodilo, tedaj bo »Heimatswehr« magari z orožjem nastopil.

Oče sinu.

Preden je romunski kralj Ferdinand izdihnil, je še pisal svojemu pregnanemu sinu princu Karlu v Pariz. Piše mu, da mu želi srečo v njegovi usodi. Na žalost ga pa vsled blaginje države ne sme videti pred smrtjo. Priporoča mu, naj se uda postavnim določbam ter naj se nikar ne skuša vračati domov. — Kako se bo Karl zdaj zadržal, se še ne ve. Na Romunskem je vse pripravljeno. V Bukareštu je obsedno stanje. Nekatera poročila že govore o borbah.

Borba za prestol.

Številni Karlovi pristaši v Romuniji so že pričeli z demonstracijami za princa Karla. Na Erdeljskem je že prišlo do pobojev. Širijo se vesti, da bo Karl z zrakoplovom priletel na Romunsko in se postavil na čelo svojih zvestih.

Evropska revolucija.

Pariški list »Libertè« pravi, da je komunistična internacionala nameravala sprožiti svetovno revolucijo. Na Dunaju naj bi začela. V zaroto so baje vpleteni tudi italijanski antifašisti na Francoskem. Baje so imeli prav točna navodila, kdaj in

kako naj odkorakajo na francosko mejo.

Krvavi teror.

V Moskvi so spet usmrtili 18 Ukrajincev. Dolže jih, da so z angleško pomočjo rovarili proti sovjetom. 26 drugih so pa vrgli v težko ječo.

Sprava.

Diktator severne Kitajske Tsangtsolin in gospodar na jugu Čangkajšek sta se baje sporazumela. Udarila bosta baje skupno na Hankau, kjer stoluje komunistična vlada. Povedati pa je treba, da prihajajo te vesti iz angleških virov, ki bi pač radi videli, da bi bilo to res.

DNEVNE VESTI.**»DIJAŠKA MATICA« V TRSTU.**

»Dijaška Matica« v Trstu naznaja, da poteče rok za običajno vlaganje prošenj 31. avgusta 1927. Na po tem roku došle prošnje se odbor ne bo oziral.

Zaplemba.

Petkovo številko »Goriške Straže« so bravci malo kasno dobili v roke. Tega pa ni krivo uredništvo ali uprava, marveč nesreča, ki je hotela, da je bila prva izdaja zaplenjena. S prefektore so nam poslali odlok, ki se glasi:

Goriški prefekt

št. 2713/Kab.

Gledè na to, da ima uvodnik, ki je izšel v današnji 57. številki krajevnega dvotednika »Goriške Straže«, jasen tendenciozen značaj, in sicer ker na eni strani dokazuje potrebo mirnega sožitja med italijanskim ter slovanskim življenjem, obenem pa skuša dokazati, da eksistira v mejah države nekak slovenski narod na pram italijanskemu Narodu.

glede na to, da niso nič manj tendenciozne tudi druge notice, ki so izšle v istem časopisu, kot so: »Mussolini v Londonu«, »Bodrero gre v Rim«, in da je članek »Iz Idrije — Vpoštevajte!« tak, da bi v prebivalstvu vzbujal neopravičeno razburjenje, videč kr. odloke z dne 15. julija 1923, št. 3288 in 10. julija 1924, št. 1081 odreja

zaplembo navedenega časopisa in nalaga gospodu kvestorju goriskemu, da poskrbi za izvršitev pričujoče odredbe.

Gorica, 22. julija 1927 — leto V. Prefekt: Cassini.

Izšla je druga številka brez tistega uvodnika in onih notic.

Shod društva »Skalnice«

bo v nedeljo dne 31. t. m. v cerkvi sv. Ivana ob 4. uri pop. K obilni udeležbi vabi predsedništvo.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

Lupin ni zahteval nadaljnih pojasnil. Planil je ven, skočil v avto in se odpeljal v Saint Germain.

Klarisina prijateljica ga je že pričakovala na pragu.

»Mrtva?« vpraša on.

»Ne, tako huda doza ni bila. Zdravnik pravi, da bo popolnoma okrevala.«

»Zakaj si je hotela vzeti življenje?«

»Njen sin Jacques je izginil.«

»So ga odpeljali?«

»Da, igral se je ob gozdu. Tam smo videli, kako se je ustavil neki avto, ven sta stopili dve postarni dami, potem smo zaslišali neko vpitje. Klarisa je hotela planiti ven. Nenadoma se je zgrudila in zavpijala: »Daubrecq! Zdaj je vse izgubljeno.« V hipu je nastavila k ustom stekleničico in je izpila.«

»In potem?«

»Potem sva jo nesla z mojim mozem v sobo. Silno trpi.«

»Kako ste zvedeli za moj naslov in ime?«

»Od nje same, medtem ko jo je zdravnik preiskoval. Potem sem vam telefonirala.«

»Ne ve nihče nič o stvari?«

»Nihče. Vem le, da se Klarisa kar topi v žalosti in da se ne sme o tem govoriti.«

»Lahko z njo govorim?«

»Sedaj spi. Pa tudi zdravnik je prepovedal sleherno razburjenje.«

»Se ne boji hujših posledic?«

»Boji se le, da ne bi v navalu mrzlice svojega poskusa obnovila. V enem ali dveh tednih bo spet prišla k sebi, toda dokler ne bo njen Jacques zopet tukaj...«

Lupin jo prekine: »Torej mislite, če bi sina zopet videla, bi bila izven nevarnosti?«

»O, seveda, potem se ni več ničesar bati.«

»Dobro, ko se gospa Mergy zbudila, recite ji, da sem obljubil, da ji nocoj še pred polnočjo privedem sina nazaj.«

stranka uravnati svoje postopanje napram tujerodnemu prebivalstvu, posebno še glede šolstva, glede raznih prosvetnih in športnih društev, glede mladinskih organizacij in glede »Dopolavoro«. Poudarjal je nadalje pomen pokrajine iz nacionalnega stališča in je podal poročilo o predlogih, ki jih je pred kratkim stavil višjemu političnemu vodstvu, katero je z odobravanjem sprejelo v vednost novo smer fašistovske politike na Primorskem.

Edinjaška maša.

Torkova »Eдинost« poroča:

»Pariz, 25. Včeraj zjutraj se je princ Karol udeležil maše zadušnice, ki se je darovala v romunski cerkvi v Parizu. Druga maša zadušnica pa je bila darovana popoldne in ji je smelo prisostvovati tudi ostalo občinstvo.«

Naš posebni poročevalec nam brzjavljaja: »Popoldanske maše so se korporativno udeležili tudi člani uredniškega zbora »Eдинosti«, ki so bili burno pozdravljeni.«

Dušnopastirske spremembe.

G. Piščanc Anton, kaplan v Postojni je imenovan za ekspozita v Suhoriji, dosedanji ekspozit istotam, g. Gabrovšek Jožef gre za upravitelja v Vreme, ker se je vremski župnik g. Gorše Martin odpovedal župniji in bo oskrboval ekspozituro Matenja vas.

Duhovne vaje za gospodične.

Kakor smo že javili, se bodo vršile od 21. do 25. avgusta v novem uršulinskem samostanu na Catterinijem trgu v Gorici zaprte duhovne vaje za gospodične. Cena za tridnevno popolno oskrbo in za večerjo na predvečer in zajtrk na zadnji dan je L 45. Prav bi bilo, ko bi se udeležila teh duhovnih vaj tudi po ena zastopnica Marijinih družb in dekleških krožkov.

Na splošno željo smo podaljšali rok za priglasitev do 15. avgusta. Denar pošljite istočasno v priglasitvijo. — *Apostolstvo molitve*, Gorizia, Via Molino 9.

Direktorij.

V pondeljek dopoldne je imelo vrhovno vodstvo fašistov svojo sejo. Razpravljali so o stanju stranke v posameznih pokrajinah in ugotovili, da stranka trdno stoji.

Obsojeni De Gasperi.

Kakor je znano, je bil bivši poslanec in tajnik Ljudske stranke De Gasperi obsjen na štiri leta ječe in 20.000 lir kazni. Prizivno sodišče je kazen znižalo na dve leti in pol ječe in na 16.000 lir globe.

Novi finančni podtajnik.

Mussolini je nastavljal novega finančnega podtajnika princa Bon-

Komaj je izgovoril, je že planil v avto in naročil šoferju:

»V Pariz, Lamartinovo nabrežje, k poslancu Daubrecq!«

VI.**Smrtna kazen.**

V Lupinovem avtomobilu je bila poleg prostora s knjigami, papirjem, črnolom in peresi še popolna garderoba. Tu je bilo polno šmink, oblek, palic, dežnikov, skratka vse, da se je lahko od nog do glave kar spotoma prelevil v drugega človeka.

Dobro rejen gospod v črnem površniku, cilindru, z brado in z očali na nosu je krog šestih zvečer pozvonil na vrtna vrata pri poslancu Daubrecq. Vratarica ga je spustila v vežo. Ko se je prikazala Viktorija, jo je vprašal: »Ali bi lahko gospod Daubrecq sprejel drja Ver-nesa?«

»Gospod je v spalnici ob tej uri.«

»Izročite mu mojo posetnico.«

Na rob je napisal: »Po naročilu gospe Mergy.«

compagni Ludovika. Ta posl. je bil prej v vrstah Ljudske stranke. Pri osnovanju Katoliškega centra je pa zapustil Sturza in je začel podpirati fašizem.

Za združenje bratov.

20. julija so se nad grobom slovanskega svetca Metoda na Velehradu pričela zborovanja XV. kongresa za združenje cerkva. Papež je ob tej priliki pisal posebno pismo škofom v Jugoslaviji in na Češkoslovaškem. Med odličnimi gosti na Velehradu sta škof E' Herbigny in pa Slovenec vseučiliški profesor Grivec iz Ljubljane. Letošnji kongres bo izredno važen. Dal Bog, da bi dosti storil za zблиžanje ločenih bratov v objemu prave Cerkve.

Novo mesto.

Jugoslovanski kralj je podpisal 30. junija ukaz, s katerim se trg Ljutomer povzdigne v mesto. Ljutomer je prijazno mestece na Štajerskem ob Muri sredi vinorodnih gričkov.

100-letnica Tolstega.

Svetovno slavni ruski pisatelj Lev Nikolajevič Tolstoj je bil ravno pred 100 leti rojen. Na spominski dan 10. septembra bodo izdali poseben zbornik v spomin Tolstega. Državna ruska knjigarna bo pa izdala vsa njegova dela v 9 zvezkih. Tudi drugi narodi bodo letos izdali zbrana dela tega slavnega ruskega pisatelja — misleca.

Cestne nezdode.

Zadnje čase, ko se avtomobilizem tako naglo razvija, se večkrat dogaja, da prenašajo in neprevidni šoferji koga povozijo. Vsled tega je načelnik vlade razposlal vsem prefektom brzjavna navodila, naj strogo pazijo na red po cestah in naj prestopnike hudo kaznujejo.

Jezik očistimo peg!

Baje bo prvi minister izdal posebno odredbo za odpravo tujk iz italijanščine. Kdor jih bo rabil tam, kjer bi morala biti italijanska beseda, bo plačal kazen. Tudi mi, posebno pa naši listi, bi morali skrbno paziti na lepoto slovenščine in na pristne izraze.

Dobra policija.

Dunajčanje se čudijo, kako hitro je dunajska policija dobila v svoje roke glavne hujskače iz krvavih dni. Doslej jih je namreč že okoli 300 aretiranih. Številni fotografi, poklicni in nepoklicni, so namreč vlovili na svoje plošče kljub veliki nevarnosti razne prizore iz pouličnih bojev in demonstracij. Policija je te slike pokupila, jih močno povečala in obrazi se prav natančno poznajo. Na ta način bo še marsikdo razkrinkan in bo dobil zasluženo plačilo.

»Vzemite, ne dvomim, da bi me sprejel.«

»Toda,« je pripomnila Viktorija. »Ja, povej, no, stara, se boš še danes odločila? Čemu vse to?«

Ko da bi strela udarila vanjo je obstala:

»Ti si? ... Ti!«

»Zdaj pa pazi. Med tem ko bom jaz z njim v sobi, poveži svoje stvari in izgini.«

»Kaaaj!«

»Stori, kar ti velim. Moj avto čaka tu poleg v drevoredu. Zdaj pa na delo! Javi me!«

Spustila ga je v delovno sobo. Z napeto pazljivostjo je opazoval predmete po sobi. Pri tem je pa mislil na pismo, ki ga je Daubrecq v zasmehljivem tonu pisal Pravitlu: »Poleg si že bil, skoro si ga že imel v rokah... še malo... in tvoj bi bil.«

Od onega dne se ni nič maknilo z mesta. Ravno isti predmeti so bili po mizi: knjige, zapiski, črnilnik, tobak, pipa, sami predmeti, ki so jih že nešteto premetali.

(Dalje.)

O osmicah.

Na razna vprašanja, če smejo kmetje prodajati svoj lastni vinski pridelek brez prave licence in ne da bi plačali 500 lir kavcije, odgovarjamo: Kmetje, ki hočejo prodati svoje lastno vino v lastni hiši, morajo to samo prijaviti pri občinskem načelniku.

Prijava mora biti napisana na kolekovanem papirju 2 lir. V prijavi je treba navesti tudi naslednje:

1. označiti je treba vinograde, v katerih je kmet pridelal vino in njihov obseg;

2. v prijavi je treba omeniti vinski pridelek svojih vinogradov in del vina, ki ga hoče kmet sam razprodati na drobno;

3. navesti je treba prostore, v katerih bo osmica.

Če hoče kmet otvoriti osmico, ne potrebuje torej prave gostilničarske licence in tudi ni dolžan plačati 500 lir kavcije. Pač pa mora vložiti pri županstvu omenjeno prijavo na kolekovanem papirju 2 in priložiti kolek za 3 lire za odgovor.

Mednarodni kongres kritikov.

Od 21. do 24. avgusta se bodo zbrali v Salzburgu vsi kritiki sveta na zborovanje. To bo kritiziranje na levo in desno.

Utoki proti vojno-odškodninskim likvidacijam.

Izšel je v »Gazzetta Ufficiale« dne 21. julija 1927 odlok zakon od 23. junija 1927 št. 1219, ki popolnoma izpreminja dodanašnje postopanje v slučajih napačnih in pogrešenih vojno-odškodninskih likvidacij.

Vsak vojni oškodovanec naj si dobro zapomni naslednje:

a) Kdor dobi po 21. juliju 1927. leta vojno-odškodninsko likvidacijo, mora takoj in **najbolj pozno** tekom 30 dni, ko je bil o likvidaciji obveščen, vložiti pri finančni intendantu **utok**, če misli, da je likvidacija zgrešena. N. pr. če je bil količnik prenizko zaračunjen, mora vojni oškodovanec rekurirati proti preizkemu količniku vsaj tekom 30 dni, ko je prejel likvidacijo; isto tako, če mu je bil zaračunjen materjal, ki ga ni dobil itd.

b) Vojni oškodovanci, ki so prejeli vojno-odškodninsko likvidacijo že pred 21. julijem 1927, morajo rekurirati proti morebitnim napakam v likvidaciji tekom 30 dni po 31. juliju 1927.

c) Proti odločitvam finančne intendantance se sme vojni oškodovanec pritožiti tudi pri vojno-odškodninski komisiji in sicer tekom 30

dni, ko je bil obveščen o odločitvi finančne intendantance.

O tem važnem odloku bomo obširneje razpravljali v prihodnji številki. Za danes smo omenili samo najvažnejše določbe.

Ferdinandov pogreb.

V nedeljo so romunskega kralja Ferdinanda položili v grob v Curtea de Arges. Nad milijon ljudi se je udeležilo pogreba. Tudi kralj Aleksander jugoslovanski je spremljal svojega tasta na zadnji poti. V ponedeljek se je pa sestala zbornica, da počasti spomin pokojnega kralja. Ministrski predsednik Bratianu je naglašal, da mora biti dežela enodušna. Toda njegovo željo je še na isti seji omajal vodja Kmečke stranke Maniu, ki je napadal upravičenost regentskega sveta in pa nasledstvo Mihaela. Kmečka stranka namreč drži z izgnanim princem Karlom.

Tržne cene

dne 26. julija 1927.

Česnik kg L 1 do 1.10; sveže zelje 90 cent. do L 1.20 kg; kisló zelje kg L 1.80 do 2; čebula 80 do 90 cent. kg; pesa 40 do 50 cent. kg; fižol navaden L 1.80 kg; coks L 2.40 kg; solata glavna 80 cent. do 1 L kg; melanzane (jajčniki) L 1.20 do 1.30 kg; krompir 50 do 60 cent. kg; peveroni L 1.40 do 1.60 kg; paradižniki 50 do 70 cent. kg; grah L 1.80 do 2 kg; peteršilj cent. 90 do L 1 kg; redič zelen 80 cent. do L 2.40 kg; špinača L 1 do 1.20 kg; fižol v stročju L 1.40 do 1.60; vrzote 70 do 90 cent. kg; bučice 60 do 80 cent. kg; fige L 1.50 do 2.40 kg; smukvice L 5 do 6 kg; limone 15 do 20 cent. komad; jabolka L 1 do 1.40 kg; hruške L 1.40 do 2.20 kg; breskve L 3 do 5.40 kg; češplje 80 do 1 L kg; sveže maslo 14 do 15 L kg; presno maslo 17 do 18 L kg; mleko 1 do 1.10 liter; jajca 40 cent. seno 50 do 55 L q.

Iz širokega sveta.**Čudežen otrok.**

Neka kmetica v Pergoli je porodila pred kratkim zdravo, krepko dete. Pri porodu je navzoča babica parkrat rekla besedo »mama«. Čez par minut, ko so novorojenčka kopali in ga je zazeblo, je ta v žalostnem glasu dvakrat ponovil besedo »mama«. Če le res je, hm?

Kemalia.

Tako bodo krstili stari Carigrad ob Bosporu. S tem imenom hočejo počastiti turškega predsednika Kemal pašo.

treba, po duhovniku odvezan, naj bo oproščen in odvezan vse krivde in kazni na nebu in na zemlji od krstnega dne do svojega vhoda v to cerkev.« In gospod papež mu de: »To je velika reč, ki jo Frančišek prosi, in rimski dvor nikdar nikoli ni dajal takih odpustkov.« In mu reče blaženi Frančišek: »Gospod, kar prosim, ni zame, ampak za nje, ki me je poslal in ki je naš Gospod Jezus.« Na to pa je gospod papež v treh dihljajih naglo odgovoril rekoč: »Prav je in ugaja nam, da prejmeš ta odpustek.«

Tako opisujejo stare bukve početek velikega odpustka in praznika Porcijunkule. Porcijunkulo bodo letos slavili naši ljudje v frančiškanskih in kapucinskih cerkvah v Gorici, na Kostanjevici, v Svetem Križu na Vipavskem, na Sveti gori. Praznovale bodo ta dan tudi tretje redniške družine širom naše dežele. Naj bi duh Frančiškov v teh dneh oživil mnogo src! Kdor hoče tega duha spoznati in vzljubiti, naj vzame v roke knjigo »Rožice sv. Frančiška«, ki je letos izšla.

Porcijunkula, praznik bratov in sester božjega siromaka — bodi praznik tudi ubogemu slovenskemu ljudstvu!

Redka reč.

Nekdo, ki je imel čas, je izračunal, da tehtajo vsi dijantanti na svetu le 38.000 kilogramov. No, za blišč jih je že dovolj.

Pot okoli sveta.

Znani graditelj velikih nemških »Zeppelinov« dr. Eckener priprav-

lja polet z zrakoplovom okrog sveta. Iz Friedrichshafena ob Bodenskem jezeru bo v enem poletu poletel do Vladivostoka. Od ondi čez Tihi ocean v ameriški Vancouver, in potem čez celi ameriški kontinent in Atlantik nazaj domov. To bodo moža slavili.

Kaj je novega na deželi?**Dornberg.**

Bela žena. V ponedeljek smo spremlili k večnemu počitku mladeniča Ivana Zorža iz Tabra. Bolehati je začel pri vojaki, zato je bil poslan domov, kjer se mu je bolezen hujšala in ji je končno podlegel. Bil je dober fant, zvest društenik in telovadec. Imel je lep pogreb, katera je še bolj povečala celokupna udeležba prosvetnega društva. Pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču mu je zapel v slovo društveni pevski zbor. — V sredo pa je umrla Jožefa Rijavec iz Brda. Sedela je v hiši in čistila ječmen. Nenadoma jo je objela slabost; omahnila je in izdihnila zadeta po srčnem kapu. Brez glasu in brez bolečin je nastopila smrt s tako naglico, da se domači niso niti zavedli. Vsa vas je pretresla novica o nenavadni smrti blage žene. Trumoma so se hodili poslavljat vaščani od nje zemeljskih ostankov. Preminula je vzgledna, zlata mati svojih otrok; mati, kakršne si dandanes v najlepšem smislu ne moremo boljše misliti; mati, ki ljubi, se žrtvuje, vse da, a nič ne zahteva. Sveto je bilo nje življenje. Poznala ni sovraštva, niti slabih misli. Vedna tolažba in spodbuda ji je bila molitev in delo — a cilj — Bog! Veličasten pogreb, kakršnega ne vidi Dornberg zlepa, je pričal o visokem spoštovanju in priljubljenosti blage pokojnice. Pevski zbor ji je zapel tri žalostinke, ob katerih ni ostalo suho nobeno oko. Preostale naj tolaži Bog!

Števerjan.

Prav hvaležni smo krepkim besedam, ki jih je naša »Goriška Straža« povedala na račun plesavcev na Koršičevih brjarjih. Res, žalost obide človeka, ko vidi, da morajo vsi dobri farani trpeti srčno zavoljo par oseb. Še ne pomimo v Brdih zlepa nove maše, pa jo gredo ravno v naši fari skruniti z divjanjem in norenjem. Najlepše je pa to, da se hočejo zdaj nekateri nad našim č. g. kuratom znašati. Tu se bomo pa vsi farani, razen izjem kajpada, postavili zanj. Nočemo, da bi ravno naša fara prišla med Brici v slab glas.

Več faranov.**Solkan.**

V počastitev spomina pok. Tomaža Juga daruje družina Franko Doljak za »Slov. sirotišče« L 100.

Idrija pri Bači.

Zopet je našo vas obiskala težka nesreča. V cvetu let je preminul povsod poznani in spoštovani mladenič Balog Vincenc, zadružni razprodajalec. Bil je mirnega značaja in blagega srca. Dne 21. t. m. ob pol devetih zvečer se je šel z dvema tovarišema kopat v Idrijo. Njegova druga sta se že okopala, ko je on šele šel v vodo. Ko je prišel zopet na suho, je rekel: »Še enkrat grem v vodo, nato se tudi jaz oblečem.« To so bile njegove zadnje besede. V vodo je šel, toda iz nje se več ni vrnil... Ker je preteklo le preveč časa, odkar se je podal v vodo, ga začeta njegova tovariša klicati, toda on se jima ni odzval. V hudi slutnji hitita pokojnikova tovariša klicat njegovega brata. Ko pridejo na mesto nesreče, ga začnejo iskati po vodi z elek. žepnimi svetilkami. Končno ga opazijo. Ko ga potegnejo iz vode, mu hočejo hitro pomagati, toda zaman je bil njihov trud. Na mrtvaškem odrju je

ležal ves posut s cvetkami. Fantje in dekleta so se potrudili, kar je bilo v njihovi moči, da so mu izkazali svoje spoštovanje in zadnjo čast. Pogreb je bil sijajen. Kmetijska delavska zadruga, Prosvetno društvo in dekliški krožek so ga spremljali s svojimi venci. Od blizu in daleč so prihitali ljudje, da ga spremijo k večnemu počitku. Bil je pač priljubljen pri vseh. Cerkvni pevci iz naše vasi, pomnoženi z močmi od Sv. Lucije, so mu peli pred hišo žalosti, pred cerkvijo in na grobu žalostinke. Ko je zabobnela gruda na njegovo krsto, tedaj se je zasolzilo vsakotero oko. — Dragi Vinko, počivaj v miru pod zeleno rušo, saj nekdanj se vsi snidemo nad zvezdami. — Potrtemu očetu, žalostni materi ter jokajočim sestram in bratu izrekamo naše iskreno sožalje. Naj Vas tolaži ob tej težki izgubi ljubi Bog!

Čezsoča.

Bilo je v nedeljo 17. t. m. Pod nebesnim svodom se je podila vrsta oblakov in strašila z dežjem. Zlato solnce se je le tu pa tam prikradlo izza oblakov ter lilo svoje tihe žarke nad mirne domove bovških vasic. Ljudstvo se je dramilo. Prijatelji in znanci so se zbirali in hiteli k redki slavnosti, k novi maši.

Tudi v meni se je zbudila želja poromati k slavnosti, ki pusti v človeškem srcu vselej globok vtis ter ga tako dvigne iz trpke vsakdanjosti v duševni svet, kjer najde samega sebe. Zajahal sem nadvse dragega mi dvokolesnega konjiča in letel v Čezsočo. Silno me je razveselilo cvetje, ki je krasilo slavoloke ter klicalo in oznanjalo novo življenje. A to veselje je stopalo v ljudska srca, pojilo duše tisočerih, ki so od daleč prihitali med to zelenje in se v tem prerodili. — V resnici velik je vpliv cvetja na ljudska srca, a še večje hrane nudi duši lepa beseda, ki prode v človeško dušo, se tam naseli in ostane... In ravno na dan nove maše č. g. Žagarja se nam je nudilo dvoje ljubkih prizorov: cvetje in lepe besede. Cvetje so nabrali pridni Čezsočani in okrasili svojo vasico, da bi zadobila tem lepši kras ter tako počastila svojega novomašnika in došle goste. Č. g. Filip Terčelj pa je s svojim učinkovitim govorom prodiral kakor sladka melodija v naša srca. Njegove zvoneče, resne in globeke besede so nas ganile do solz in bodo ostale vsem slušateljem nezbrisne v spominu.

Nisem poznal osebno tega moža, a poznal sem ga iz njegovih del, v katerih sem videl tudi njegovo dušo. Bolj pa sem ga spoznal komaj v nedeljo, ko sem prišel osebno nekoliko z njim v pogovor.

Težko, v resnici težko, mi je bilo se ločiti od vesele družbe, med katero sem preživel popoldanske ure v petju. Mirna noč je razprostirala svoja krila nad čezsoškimi domovi. Obrnil sem pogled proti goram, ki so se razkošno smehljale v svitu lune ter obujal prijetne spomine, ki mi jih je v teku dneva nudila družba gostov. Bilo je pozno v noč. Predramilo me je šele mlado poletno jutro in v njem sem se poslovil od Čezsoče. Potnik.

Ukve na Koroškem.

O veliki noči so imele naše gospodinje precej zadreg in skrbi več nego drugod. Od nekod se je zanesla v vas čudna, doslej nam ne-

Porcijunkula.

V starodavni Legendi treh tovarišev, ki so jo po ukazu brata Krescencija da Iesi, generala manjših bratov, napisali v letu 1246, bereš tole pisanje, čigar resnica je čista in podprijana:

»Ko je brat Frančišek Asiški stal noval zraven Svete Marije Porcijunkule, mu je neke noči Gospod Bog razodel, kako naj gre h gospodu papežu Honoriju, da izprosi odpustek za to cerkev Svete Marije Porcijunkule, ki je bila pripravljena zanj. In ko je zarana vstal, je poklical brata Masseja, svojega tovariša in je stopil pred imenovanega gospoda papeža, in je rekel:

»Sveti oče, zdaj sem pa spet v čast Vam slavne Device popravil in uredil eno cerkev; ponižno prosim Vašo svetost, naj nama naloži odpustek. In mu odgovori sveti oče in mu pravi: »Reci, da bom zastopil, koliko let hočeš in koliko odpustkov naj ložim v tisto cerkev?«

Pa mu odvrne Frančišek: »Sveti oče, hočem naj Vaša Svetost ne da odpustka, ampak duše. In gospod papež je rekel: »Hočeš duše?« In blaženi Frančišek je rekel: »Sveti Oče, hočem, naj bi Vaša Svetost tako izvolila, da kdorkoli bi prišel skesan in spovedan in, kakor je

znana kurja bolezen. Kure so začele povešati glavo in za par ur je že bilo po njih. Tako je poginilo po nekaterih hišah 5, 10 celo 15, 20 in več kur. V celi vasi gotovo nad 200. In to ravno o veliki noči, ko so kure v gospodinjstvu tako neobhodno potrebne! — Celo prvo polovico tega leta so pa imele žene neko posebno prednost. Smrt za nje ni marala. Pobirala je le moške, med njimi 4 gospodarje. Najtežje je udarila, ko je pokosila Franca Erat šele 3 leta poročenega, ki je zapustil 3 otroke, bolešno ženo in slabotno, staro mater. Na sv. Rešnje Telo je bil zdrav pri procesiji, 9 dni nato mrtev. Tako je človeško življenje. Bog daj vsem blaženi mir!

Pri potoku, ki je že večkrat poplavl našo vas in polja, delajo na planini razne jezove, da bi zadržali njegovo silo. Pripravljajo se tudi, da popravijo kanal v vasi, ki je bil pred 4 leti pretrgan in nato le za silo zadejan. Zato smo dolžni veliko hvaležnost videmski prefekturi. Da bi le Bog blagoslovil vsa ta dela d abi mogli zanaprej mirneje v vasi živeti in bi nas voda ne strasila več tako kot doslej vsako leto!

Idrijske novice.

Smrtna kosa.

Dne 17. t. m. je tu umrla g.čna Julka Pivk. Dolga in kruta bolezen jo je slednjič tako zdelala, da ji je podlegla kljub temu, da je bila še v najlepši življenski dobi. Pokojnica je bila po poklicu poštna uradnica in je kot taka precej let služila v Idriji. Kot uradnica je bila med ljudstvom splošno zelo priljubljena, napram občujočim strankam silno vljudna in vedno postrežljiva. Kako jo je ljudstvo ljubilo, je pričal tudi lep pogreb ob obilni udeležbi. Blagi pokojnici naj sveti večna luč, žalujoči družini pa iskreno sožalje!

Komaj so utihnili zvonovi ob pogrebu Julke, že je neizprosna smrt zahtevala novo žrtev in sicer takoj pri sosedu. Po zelo dolgi in hudi bolezni je v sredo 20. t. m. umrl v 61. letu starosti g. Ivan Novak, vp. rudar in hišni posestnik. Pokojni je bolehal že dalj časa, več let, toda z njemu lastno potrpežljivostjo in vztrajnostjo je vse muke s krščansko udanostjo voljno prenašal dokler ni bil slednjič prisiljen opustiti težave dela in leči v posteljo. Kal boleznij je dobil o priliki težke poškodbe pri rudniku leta 1898 — za katero pa — žal — ni dobil ob upokojitvi postavnega zadoščanja. Pokojni je bil blaga duša, kremenit značaj, svoji družini res pravi krščanski oče. Po dolgi mukah in trpljenju naj vživa pokojni v domači zemlji večni mir, kruto prizadeto družino pa naj tolaži dejstvo: »Le križ nam sveti govori, da vid' mo zopet se nad zvezdami...«

Iz beneške Slovenije.

Trčmun.

(Tatvine.) Že pred več meseci so se oglasili tatovi v župnišču gospoda župnika pri Sv. Lenartu, a naredili niso velike škode, tako da jih je gospod celo v cerkvi pohvalil, češ, da so bili to pošteni tatje. Gospodom tatovom se je menda za malo zdelo, da se drzne kdo javno jemati njihovemu poklicu »dobro« ime. Da operejo svojo sramoto, so napravili zadnje dni junija znova nenapovedan obisk pri gospodu župniku. To pot je dobri gospod drago plačal obisk nepovabljenih gostov. Salami, steklenice starine, sir in druge dobrote v vrednosti 400 do 500 lir, so dale obilno zadoščanje užaljeni tatinski »časti«. Približno isti čas, torej zadnje dni junija, so vlomili tatovi tudi pri družini Golob, po domače pri Boronovih v Gabrovici, duhovnija Trč-

mun. Tudi tu so odnesli slanino, salame in sir v vrednosti okoli 1000 lir. — V torek dne 19. julija so vložili zločinci pri gospodarju Strziču v Jelini, duhovnija Trčmun. Odnegli so nekaj denarja. — Tatovom niso še prišli na sled. Veliki davki, draginja, slabe letine ne dajo dihati ubogemu kmetu. In še to, kar mu ostane, mu hočejo tatovi odnesti.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Lemut Ana, Budanje št. 61: Smete upati na skorajšnjo rešitev Vaše pokojninske prošnje. O uspehu boste obveščeni naravnost iz Rima.

2. Terbižan L., Podgrič, št. Vid: Vaše prošnje ni bilo mogoče izslediti v Rimu; prošnjo lahko obnovite; novi prošnji bi morali priložiti vse potrebne dokumente.

3. Kovačič Ivan, Volče št. 35: Vaš rekurz se nahaja sedaj pri glavni prokuraturi v Rimu. Pri tem uradu bomo podrezali, da bo rekurz čimprej rešen.

4. Mlekuž Anton, Trenta št. 34: Vaša prošnja je v pregledu. Podrezati pa morate sami pri županstvu v Trenti, da odpošlje čimprej vse dokumente, ki jih je komisija v Rimu že večkrat zahtevala od županstva.

5. Vidrih L., Podraga št. 62: Vaš plačilni nalog je bil izvršen pod št. 90 dne 30. maja 1925. Finančna intendantca je pridržala lir 7944, ki ste jih prejeli od 1. 1921. dalje. Vaš tekoči račun se nahaja še vedno pri financij v Poli, kjer lahko zahtevate morebitna pojasnila.

6. Mungerli Josip, Kožbana: Ministrstvo je odredilo že 22. aprila 1925, da Vam finančna intendantca v Trstu izplača zastanke. Plačilni nalog je bil izdan pod št. 175.

7. Kumar M., Čepovan št. 49: Pokojnina Vam je bila znižana na podlagi čl. 26 inv. zakona, ker so postali Vaši otroci starejši.

8. Jeričjo Anton, Podsabotin: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

Tajništvo.

Valuta.

Dne 25. julija si dobil:

za 100 franc. frankov	71 80 do	72 30	Lir
za 100 belg. frankov	253 50 do	257 50	Lir
za 100 švic. frankov	352 — do	356 —	Lir
za 100 češ.-slov. kron	54.10 do	54.60	Lir
za 100 dinarjev	32.10 do	32.60	Lir
za 1 šterling	89.12 do	89.42	Lir
za 1 dolar	18.31 do	18.41	Lir
Novci po 20 frankov	70.— do	72.—	Lir
za 100 avst. kron	0.0254 do	0.0264	Lir

Jolči Gregoričeva

Marij Bratuž,

šolski upravitelj

poročena

Gorica, 27. julija 1927.

Rečica (S. H. S.)

Kmetska in delav. gospod. zadruga v. z. z. o. j. na Idriji pri Bači vabi svoje člané na

II. IZREDNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil dne 7. avgusta 1927 ob 13 uri v zadrugnem poslopu na drijji pri Bači s sledečim dnevni redom:

1. Čitanje zapisnika VI. rednega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za prvo polletje 1927.
4. Razprava o predlogih v zmislu § 14 b) zadrugnih pravil.
5. Slučajnosti.

NB. V slučaju nesklepnosti se ima sklicati pol ure kasneje drug občni zbor, ki sme brezpogojno sklepati.

K obilni udeležbi vabi odbor.

ZAHVALA.

Ob nenadomestni bridki izgubi naše ljubljene hčerke, sestre in tete

Julči Pivk,

poštna uradnica v Bielli (Vercelli)

se tem potom najiskreneje zahvaljujemo prečastiti duhovščini za tolažilo in spremstvo pri pogrebu, zdravniku gospodu drju. Schemitz-u za požrtvovalno zdravljenje, ravnateljstvu poštna uprave v Novari, poštnemu ravnateljstvu in udruženju poštnih uradnikov v Bielli, uslužbencem poštnih uradov v Bielli in Idriji, gospodu poteštatu inž. Caldani in vsemu občinstvu mesta Idrije za izraze resničnega sočutja, vsem darovalcem krasnih vencev in cvetja, vsem onim, ki so nam stali ob prebridki uri blagodušno ob strani, obiskovali in tolažili pokojnico v njenih težkih urah dolge in mučne bolezni, in vsem onim, ki so od blizu in daleč v tolikem številu spremili našo ljubljeno pokojnico k večnemu počitku.

Idrija, dne 20. julija 1927.

Žalujoča družina Pivk.

Prodaj posestvo v najboljšem stanju primerno za gostilno. Posestvo leži ob glavni cesti. Cena po dogovoru. Julij Petrič (Marof) 73, p. Spodnja Idrija.

POZORI!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti, Dornberg št. 3.

Rožice sv. Frančiška.

Te bukve so spisali prvi učenci svetega Frančiška — v slovenščino jih je preložil Alojzij Res — izšle so v Gorici. Knjiga obsega 190 strani velike oblike in stane broširana 14.50 lir, vezana 17 lir. — Na prodaj jo ima Katoliška knjigarna v Gorici.

POZOR VSEM! — Automobilna šola »Savoia« opozarja, da se prične dne 28. julija 1927 ob 16. uri automobilna tekma pri garaži Società Autoservizi dell' Ing. Ribbi & Co., kakor je bilo že naznanjeno. Priglasite k tekmi se še vedno sprejemajo.

Prva šola za krojenje, šivanje in vezenje prične dne 10. avgusta t. l. v Komnu pod vodstvom voditeljice Tiny Donda Klampferer iz Trsta. Tečaji kratki za krjenje in vezenje. Pojasnila dobite v trgovini Della Schiava v Komnu.

Prodaj radi ustavitve mlekarne še malo rabljen posnemalnik znamke »Jubilea«; posnema 150 litrov na uro. Cena po dogovoru. Cigale Anton, Medvedje Brdo (Mont' Orso) št. 24, p. Idrija.

PLJUČNE BOLEZNI Dott. Cerretti

Radiologični kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

Inženir - geometer

Giovanni Pavletig

prej geometer v Kanalu ob Soči in Ajdovščini je odprl svojo autorizirano pisarno v Gorici, Corso Vitt. Em. 33, pritličje.

„Širite Goriško Stražo“

ACQUA DELL' ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografe; fotografski aparati itd. Tvrška E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria št. 20

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica CORSO VERDI 32 - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vrhunska blaga za poročence kakor tudi velika izbira moških in ženskih suknj. Blago solidno! Cene zmerne!